

ИЗТОКЪ

ЦЕНА 2 ЛЕВА

СЕДМИЧНИКЪ ЗА СТОПАНСКИ, ОБЩЕСТВЕНЪ И КУЛТУРЕНЪ ЖИВОТЪ

РЕДАКТИРА КОМИТЕТЪ

Въ интереса на града...

Уволнени сж кмета на града ни г. арх. Козаровъ и помощника г. Георги Кебеджиевъ — първият виден индустриалецъ и известен стопански и обществен дънецъ, вторият бивш съдия, — и заменени съответно съ: г. Юрданъ Поповъ и Д-р Т. Измиревъ.

Промъни сж ставали и ще ставатъ. Но всъка промъна има свое общество оправдание, своя смисъл, ако тя носи нещо ново, ако надвишава макаръ и съ минимален плюсъ, онова що замъства. Управата на сливенъ е смънена въ интереса на службата.

Но — нима не е въ интереса на службата и на града? Нима не е въ интереса на службата да си работилъ непрекъснато 20 години съ перо, слово и дъла за въздигането на водния си градъ, като не си пожалилъ ни време ни средства; да си билъ години наредъ председателъ на Сливенската дружба въ София, дето системно сж се изнасяли всички инициативи и дъла за стопанско и културно повдигане на Сливенъ и околните. Да опознаешъ основно нуждите на единъ градъ и да изнесешъ неговите жизнени проблеми, да покажешъ ясно пътя на неговото стопанско възмогване, като създавашъ поминъкъ и благостояние на гражданите му.

Не въ интереса на службата ли е да станешъ кметъ на този градъ не по баналния път на заявления и ходатайства, а да бъдешъ кметъ повиканъ, посоченъ отъ цълния сливенски еснафъ и здравото сливенско граждансество. Да станешъ кметъ, като оставишъ собственно милионно предприятие за да слушишъ високоидеалистично безъ заплата на родния си градъ...

Не въ интереса на службата

ли помощникъ кмета г. Кебеджиевъ напусна готовата си служба, адвокатска кариера и цѣли 2 години неуморно, съ редък идеализъмъ и упоритъ трудъ изпълняващъ длъжностъ: пом. кметъ, общински съдия и комисаръ по прехраната едновременно, за които се предвижда въ бюджета отдѣлни лица, съ отдѣлни заплати и не той ли предпочете вмѣсто заплатата отъ 6,000 на пом. кметъ тая отъ 4000 на общ. съдия.

Не въ интереса на службата ли досегашната управа на Сливен. община въ защита на своята теза за постройка на халигъ на общинско място спечели свободно гласовете на 3500 правоимеющи сливенски граждани и то на ония тъкмо, които по-предишни управници таксуваха като бунтарски. Не въ интереса на службата ли, а още по-добре не въ върховния интересъ на града досегашната управа успѣ да върне върхата на обезверените сливенски стопански среди, като посочи ясно начина на стопанско възмогване.

Следъ като новото постоянно присъствие декларира, че ще следва политиката на старото интересно е да се знае какво намаление ще направятъ отъ заплатите си. Известно е, че заведующия бюрото за пропаганда на слив. бани, балкани и производство, както и нѣколко стажанти отъ които се подготвятъ бъдещи чиновници, се заплащаха макаръ и скромно отъ заплатите на помощниците.

Това е първото условие за да се разбератъ намеренията на новите хора.

Съ редъкъ за днешните времена идеализъмъ, съ ентузиазъмъ трудъ и честъ досегашната управа работи за Сливенъ. Никой отъ тяхъ не чакаше вече въвластяване, не чакаше тъй дълго чаканата отъ мнозина „спасителна пенсия“. Тъй всички чакаха само минимума отъ време за довършване подетото общо дѣло на стопанско възмогване на Сливенъ и околните, на намиране „хлѣбъ и вода“ за тая край.

Закърмени дълбоко съ съзнанието за непрекъснато служение на народъ и държава, съ чувство на дългъ къмъ роденъ градъ, тъй ще продължаватъ своето дѣло. Ще продължатъ ли тяхните „заместници“ големото дѣло на стопански възходъ, на вѣра и авторитетъ въ управата.

Но започнатото дѣло на стопански възходъ за Сливенъ и околните тръбва да продължи.

То ще продължи, защото нуждите на живота го налагатъ, защото интересът на 30 хилядния Сливенъ го искатъ.

Интересите на едно общество и бѫдещето на единъ градъ тръбва да бѫдатъ поставени въ ръцетъ на хора компетентни волеви, — на тия които работятъ не за свои съмѣтки или такива на техни близки и протежета, а за общите интереси на града.

Всрѣдъ родните балкани, кѫдето духътъ си от почива, тѣлото се освежава, а душата се изпълва съ пѣсената на красотата и величието.

Гордият Чумерна и Сливенски Сини камъни, съ бисерите: Българка, Кутелка и Чаталка ви канятъ въ своите недра.

Н. В. Царьтъ до сливенци.

(По случай освещаването оросяването на сливен. поле)

Архитектъ Козаровъ —
градски кметъ

София — двореца.

Вамъ и на приемчивото Сливенско гражданство благодаря сърдечно за любезната покана за днешното Ви тържество. Като сърадвамъ съ новоосвѣтеното стопанско предприятие изпращамъ Ви моите поздравъ съ пожелание за все по големото преуспеване на града Ви.

Царьтъ.

На лата общинска управа, на всяка цена да разработи и ороши слив. мѣра бележи епоха въ икономическия животъ на градъ Сливенъ. Но тя е епоха за цѣлата страна защото за първи път се туря началото на индустриално и въ големъ мащабъ използване на подпочвени води у насъ.

Най-големият врагъ на родното земедѣлие — сушата за нашите стопанинъ се преодолява.

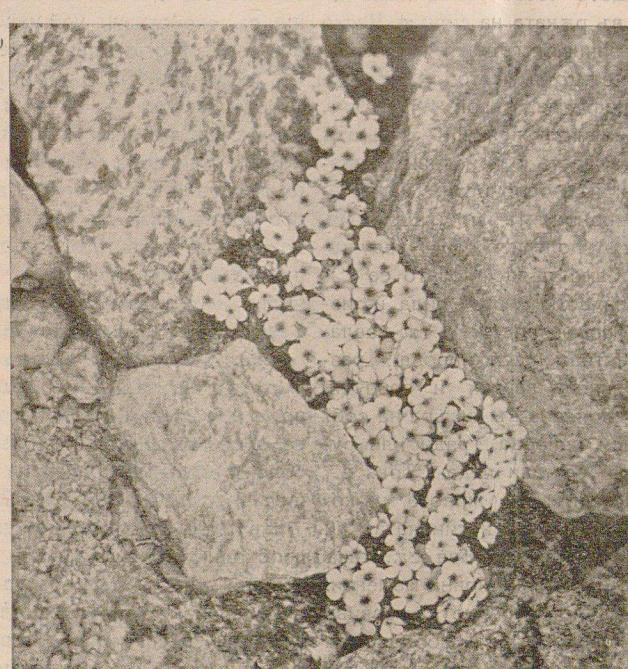
Освещаването водоснабдителната инсталация се изврши тържествено на 28 м. м. То бѣ празникъ за града. Нашата преса оценила добре значение на това тържество отдѣлно и значително място. Ето какъ в. „Миръ“ предава тържеството:

„На 28 м. м. 11 ч. пр. пл. стана тържествено освещаване дългоочакваното напояване на сливенското „Краставо поле“. Сливенското духовенство въ присъствието на многохилядно граждансество, командира на балканската област ген. Марковъ и всички началници на службите, новия общ. кметъ Юр. Поповъ, стария кметъ арх. Козаровъ и др. — освети новоизкопания подъ града кладенецъ 8 на 3 м. площъ и $5\frac{1}{2}$ м. дълбокъ. Кмета Юр. Поповъ въ речта си, че произнесе, изтъкна големата благодать за Сливенъ отъ тая подпочвена щъка-кладенецъ, която ще ороши неизползваното до сега „Краставо поле“. Това културно дѣло на бившиятъ общинари ще бъде доизкарано и продължено до край — заяви кмета Поповъ — за създаване поминъкъ на сливенското гражданство.

Втори говори досегашният кметъ архитектъ Козаровъ — виновникъ на тържеството, за прouчванията и постигнатите успехи. Той описа най-общирно стопанското значение на слив. мѣра и историята на прouчването, сондажите, мѣчнотията при копане кладенца, направата на дървени вади, набавяне на помпите и постиженето 180 литри вода въ секунда отъ действието на 4 помпи при 5 и пол. м. дължина.

Той изказа благодарност и на г-на Пушкировъ — ржководител почвоведъ, който въ продължение на повече отъ 6 месеца е ржководилъ работите за получаване на този големъ успехъ, безъ да е получилъ възнаграждение.

Следъ водосвета се пуснаха въ действие четири помпи. Кристалната вода пропече буйно по 1 метъръ широкия улей, прекаран надъ рѣката Коруча, за очудване и възхищение на присъствищата. Всички доволни отъ чутото и видѣното се раздѣлиха съ мисълта свято да пазятъ и използватъ новата стопанска придобивка, отъ грамадно значение за сливенските граждани: градинари, пипинери и земедѣлци. Чрезъ използването подпочвени води ще стане напояване на подбалканските долини и равнини и унищожение на земедѣлското и стопанство.

Красивъ е нашия балканъ. Килими отъ цветя кичатъ неговите скали. Не унищожавайте тѣзи природни красоти.

„Небутнати руди“

„Герой“ следъ бойно затишие...

„Твоите недра съм небутнати руди“: Така пътеше на България въ пътешествието си „По райските долини“ нашата народен поет Иванъ Вазовъ още въ 1882 г., когато нашите минни инженери, които се отличиха въ дирене и намърване на тия руди, още не знаеха, че иматъ това призвание и не предчувствуваха, че ще иматъ и тия заслуги.

Това, за което поетът има пророческо прозрение, ние, обикновено, съмърти приспивани отъ „яловата политика“, още го не знаемъ въ ония подробности, съ които го знаятъ нашите учени специалисти, а още по-малко използваме тия знания за наша лична и обща полза...

На тия мисли ни наведе статията „Въглищата и отбраната на страната“ написана отъ г. А. Ангеловъ и поместена въ списанието „Българска военна мисъл“ кн. 19 и 20 за м. март т. г.

— Разкривайки недрата на България г. А. Ангеловъ ни дава сведения за проучванията, които съм направили — и предприятията които съм на съсърдили нашите минни инженери, относно разните видове каменни въглища, които изобилватъ въ нашата благодатна земя.

Излъзва, че покрай слабокачествените кафяви лигнитни каменни въглища, които се намърватъ въ държавните каменовъглени мини „Перник“, „Бобов дол“, „Марица“ и въ частните мини „Черно море“, „Пирин“, „Хаджи Димитров“ и „Вулкан“, ние намърваме доброкачествени черни каменни въглища въ частните мини „Бъдаче“, „Принц Борис“, „Лев“, „Княгиня Надежда“, „Твърдица“, „Чумерна“, „Извор“, „Борд“, „Царица Елеонора“, „Бутура“, „Буковец“, „Труд“, „Ескана“, „Русалка“ и „Кардиф“. Тия мини оставатъ обаче, неизползвани както би тръбвало и както би могло въ мирно и въ военно време, поради липса на добри съобщения съ ония басейни, въ които тъ се намърватъ, а именно поради липса на една железнодорожна линия между Горна-Орховица, или Лъсковецъ и Елена — Сливенъ, железнница, която ще минава презъ тия места, ще свързва Дунава съ Одрина, и ще образува железнодорожна линия между Горна-Орховица — Джово (Казанлък) и Горна-Орховица — Сливенъ и съществуващата линия Казанлък — Сливенъ като основа на триъгълника.

Поради извънредно голъмата важност на тая железнодорожна линия г. А. Ангеловъ намърва, че тръбва независимо „безъ голъми разноски“ Географския институт да изпрати 3—4 бригади, които да изучатъ детайлно трасето отъ Сливенъ към Елена, за да се склучи мярката съ вписаната вече част Лъсковецъ — Горна-Орховица. На така проученото трасе да се възложи чрезъ

трудова повинност на местното население, да го осъществи съ земята на работата... Колкото по-скоро се почне, завършва г. Ангеловъ, постройката на частта Лъсковецъ — Сливенъ, за сключване въпросния триъгълникъ, толкозъ по-добре, понеже строежа ще трае 5—6 години, а ние тръбва да бъдемъ обезпечени за всичка евентуалностъ.

Благодарни на г. Ангеловъ за ценниятъ сведения, които дава на нашето правителство и на нашето общество, ние тръбва да подсетимъ гражданинъ на гр. Елена и околните му да изпратятъ веднага една нова депутация отъ свои свѣстни и енергични съжители, които да настоятъ чрезъ по-скоро да се довърши съ трудова повинност и съ малко повече държавни средства доискараната до Лъсковецъ полу-съществената до с. Златарица железнодорожна линия Горна-Орховица, Елена, а така също и будните и безъ това граждани на гр. Сливенъ да настоятъ за почване изучванията на железнодорожната път отъ Сливенъ за Елена.

По тоя начинъ много повече отъ колкото съ прокарване безъмислен и невъзможни благоустройствени планове и местните власти ще допринесатъ за повдигане благосъстоянието на тамошното население, което сега ходи за печалба и прехрана, далечъ отъ она къде отъ гдето съ излъзли толкова заслужили на България родолюбци и гдето има, както казва поета въ същата онай пътъ,

„Навредъ картини чудни и Божия благодать“.

Илия С. Бобчевъ

Съркань адресъ.

Статията ми „Граждански съзнание и общественна хигиена“, въ бр. 85 на в. „Изтокъ“, поради обективността изглежда, е постигнала целита си. Не самото г. Г. Щокманъ (на българоарменски — „Сопаджиянъ“) въ бр. 793 на в. „Правда“, мислейки, че може да ѝ се даде отговоръ, използва я за съвсемъ друга цел, като намира за необходимо, да хърли упрекъ върху градската санитарна служба за неизпълнение на служебните дългъ, безъ да взема подъ внимание, че въ статията си говори принципно по санитарни нарушения и, че последните, за жалост, се вършатъ не само въ Сливенъ, а и въ всички български градъ и село. За това не е виновна Сливенската градска здравна служба. Причинътъ съвсемъ другаде, но да се изтъкнатъ, необходимо е повече обективност, добросъвестност и компетентност.

Добре е, преди г. „Сопаджиянъ“ да отговори на нъкото и да интимничи съ името му — да обмисли: какъ и за какво ще удри, защото ако върти само „сопата“ извъндуха, изглежда, по-скоро, че бранчи се си отъ нъкото...

Ясно и разбрано.

Д-ръ А. Недевъ.

Платете си абонамента

Изъ книгата „Границы на социалните принуди“

Психо-социологиченъ етюд отъ Стелла А. Русчева

Нашата съгражданка г-жа Стелла А. Русчева, следъ издадението на няколко труда изъ областта на социологията ни поднася своя новъ трудъ подъ горното заглавие. Въ следуващите бройове на „Изтокъ“ ще се спремъ върху тази интересна книга. Предаваме една отъ заключителните глави на същата, която представлява интересъ за всички гражданинъ, който спира мисълта си върху голъмите обществени Редакцията

направили нъкото подвигъ, да съ упражнили своята творческа мощь, да съ почувствували пулса на собственото си колективно сърце и животъ; а, по силата на социалните принуди, съ служили на отживявъли идеали или предразсъдъци, или изкупвали предивъковни гръшки, или поили съ силата и кръвта си чужди — често враждебни стремежи, или крепили чужди дъла, и като та съ преминавали живота си въ текки изкуплени, подчинени и по-жертвувания.

Или пъкъ, колко често народътъ изживява времето си въ името на нъкота безъ да съ допринесли нъкото за своята специфична проява и еволюция, безъ да съ засилили своята специфична култура, да съ разхубавили и обогатили живота си, да съ

„Герой“ следъ бойно затишие...

Имаше ги такива и въ войните има ги и сега. И единъ и другъ съ схождатъ. И единъ и другъ съ страхи, лишили отъ доблестъ и скрупули, мъчаливи и послушни когато съ въ опасностъ. Минали обаче опасността, затихне ли на полесражението, тъ веднага излизатъ на предън планъ, кичатъ се съ безбройни заслуги и подвizi, само ако сражението е свършено съ победа, викатъ до Бога, възвставатъ и търсятъ наивници, за да минатъ предъ тъхъ поне за герои. Но тия хора напоени съ подлостъ, и лишили съ свѣтъ забравятъ, че съ следени и въ боя отъ други и че така леко не се добива славата на герой. Такива „герои“ заслужаватъ наистина само презрение, но тъ не бива да бъдатъ отминавани, защото оставатъ през цѣля си животъ опасни, тъ тръбва винаги да бъдатъ изобличавани и имъ се напомня за повече скромностъ и дългъ.

На тази мисъл ме наведоха историчните краища въ отговора на Иванъ Стефановъ, онъ за дѣлата на когото наистина напоследък се заговори не малко. И върно — като престоя дълго време следъ уволнението му въ София, следъ като нѣкога дори го счетоха за безследно изчезналъ, завърна се най-после съ свѣтното отъ радостъ лице и два пъти по-широко отворени уста — счете се за „победител“. Устата му макаръ и широко отворена, не произнесе обаче нито едно оправдание, защото ржката му макаръ и треперяща се докопа на ново до чертежното перо, защото затопли истината си мѣсто. Но ето, че не измина много и „героя“ заговори. Не само заговори, той вече обвинява, заплаща съ сѫдъ „клеветниците“ си, които хърлили къль върху чистото му лице. Търди съ отговора си съ една нечувана дързостъ, че го оцапали и недопуска ни за моментъ самъ да се е оцапалъ. Колко недостойно държане, колко глупаво заплашване? Като че ли на землемѣра Иванъ Стефановъ бѣ измѣрен за пръвъ път на длъжъ и ширъ дейността съ писаното въ бр. 85 на в. „Изтокъ“. Не знаеше, като че ли въ какво го обвиняватъ преди да бъде уволненъ. Счита, че може да изльже 32,000 граждани, етака, изведенъ и допуска, че нито единъ отъ тъхъ не си е залязъ въпроса: защо ако този човѣкъ бѣше невиненъ и следъ като бѣ върнатъ на служба, Богъ знай по какви пътища и пътеки, чрезъ какви личности и интереси — до сега мълча и зѫбъ не обели да се защищатъ? И безъ да имамъ пълномощно отъ когото и да било азъ отговоря: мълча, защото опасността не бѣ още минала, не за говори, защото постоянно приижествие не бѣ още смѣнено, защото боятъ не бѣ още затихналъ, убитъ не бѣха прибрани...

Ето защо едва сега, когато на

полесражението е тихо, когато не бего за късъ време се разведри, когато и тежката артилерия отъ в. „Изтокъ“ не е още „потънала“ отъ срамъ въ земята, Иванъ Стефановъ се решава и говори високо за дейността си, като дългогодишъ учитель, като председателъ на комитета за С. Г. О. П. като деятели отъ „почти всички“ кооперативни сдружения. Говори за онази си дейност, която е покрита вече съ прахъта на миналото и която никой не рови да търси и тамъ нѣщо. Васъ Ви винять за грѣшки съ тежки последици за гражданинъ, вършени като техникъ въ техническото отдѣление на Сливенската община. Месеци отъ тогава — не разбрахте ли това до сега? На Васъ „компетентните“ приписватъ некомпетентност и не отговарящи на техническите изисквания ваши действия. Това интересува граждансътъ, а не какъ се е раздавало кашкавълъ въ комитета или какъ сте приказвали за мораль и доблестъ на първачето като учител. Насъ ни интересува да знаемъ дали е истината, че искатъ ей така, само да Ви уязвятъ. Докажете ни го най-после, ако това е върно. Отговорете конкретно за всичко, което Ви се отдава до сега отъ „клеветниците“. Отговорете, ако обичате лично и на менъ — какъ по събрани отъ Васъ данни, чрезъ „точни измѣрвания“ заблудихте и шефътъ си инженеръ Рачо Димитровъ и пом. кмета Г. Кебеджиевъ да издадатъ и подпишатъ въ полза на мой клиентъ като ситуацията скица № 637 отъ 6 юли 1934 година, така и удостовѣрение № 708 отъ 25 с. м. — два официални документа съ вмъкнато отъ Васъ неистинско съдѣржание — действие, което влече не само грамадна материална отговорност, но и угловно преследване, което Вие умело отблъснахте. Отговорете ми какъ да си обяснимъ, че нѣкога отъ заемодавците Ви съ предприемачи строители, работата на които е тѣсно свързана съ техническото отдѣление и дали и сега още не имъ дължите. Обясните ни за да ни стане ясно дали не сте склучвали заемъ и отъ професоръ Д. Табаковъ и кога, преди или следъ като реализира постройката си въ градътъ ни. Обясните ни въобще всичко, което Ви тежи, защото ако не сторите това, азъ ще го сторя. Ше го сторя съ рисъкъ да бъда отдаленъ подъ сѫдъ отъ „герой“ като Васъ. Чакамъ и азъ да бъда нареченъ „клеветникъ“, искамъ да полежа въ затвора за да разбера чакъ тогава, когато сѫдътъ каже тежката си дума, че не Вие, а азъ съмъ виновенъ. Много искамъ да бъда обвиненъ за да ми дадете възможност да скъсъмъ маската, която до сега е покривала истинския Ви ликъ. Чакамъ...

Юрданъ Димитровъ
ходатай

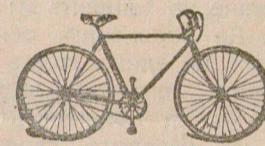
Износъ на домати въ Сливенъ. — Новъ приходъ за града: Интереса на чужденците къмъ българските домати расте. Минувалата година се изнесоха около 500 вагона домати при задоволителни цени за производители и търговци. Тази година съзасъти много по-големи пространства. Въ Сливенския районъ има посъти т. г. не по-малко отъ 300 декара домати. При благоприятни условия ще се изнесатъ не по-малко отъ 500,000 кг. домати. Освенъ това ще има около 500,000 кг. за преработка на доматово пюре. Съ това се поставя началото на новъ поминъкъ за града. Една голема спънка въ това отношение е липсата на вода. Водопропускната станция ще гарантира та-ковата за следующата година и площи-та на доматите се полага да бъде разширена.

Посевитъ въ околията съ въ отлично състояние. Яко времето благоприятствува още 10-на дни, реколтата обещава да бъде една отъ най-добрите.

АКЦ.Д.ВО ЗА КЕРАМИЧНИ ИЗДѢЛИЯ „ТУНДЖА“ — ГАРА ЯМБОЛЬ ГОЛЪМА ФАБРИКА
за марсилски керемиди и капаци, машини и ржачни тухли, кухни и хурдии тухли, плочки за печки и пр.

Телеграфенъ адресъ:
Керамична Тунджа
Телефонъ № 39.

КОЛОЕЗДАЧИ!

Пристигнаха ми из-
вестните

Походни велосипеди

Оригиналъ „Гърлике“

Хромъ — никелирани,
лекъ ходъ, красивъ
видъ, здрава кон-
струкция.

Цени износни

Всъки велосипедъ се
придружава съ фабрична
гаранция, че е оригиналъ,

Пазете се отъ имитацията
Представителъ за
Сливенъ:

ПАН. КАМБУРОВЪ

Тел. № 51

едно съществуване, въ което постепенно да се реализира неговата специфична сѫдба чрезъ трайното и правилно упражнение на неговите дарования и заложби, необходимо е едно предварително възпитание на народностните сили въ смисъл да се осъществи тъхното изясняване, обяснение, проявление. Както отдѣлната личност, така и колективътъ преди всичко да се себесъзнае, да си даде добра съмѣтка за своята особена природа, за свои богатства, за своята възможности, за всичко онова, което съставлява неговата специфична душа. Това става чрезъ себевъзпроизвеждане, които могатъ да бъдатъ не само индивидуални, но и колективни, които се изразяватъ чрезъ съсрѣдоточените въ пулса на собствения животъ

ИЗТОКЪ

ОБЯВИ: официални по 2 лв. кв. см.
съдебни — по 1 лв. на дума,
търговски и др. — по спораз.

ГОДИШЕНЬ АБОНАМЕНТЪ 60 ЛВ.
АДРЕСЪ: в. „Изтокъ“ — Сливенъ

Музикална продукция.

Учениците по пиано и цигулка е и секрета на ония успѣхъ, който неговитѣ многобройни — 20 ученици записаха на 11 т. м. Започнали продукцията съ простики и наивни малки танци на пиано, минали презъ мѣнитѣ по техника увертири и сонати, за да завършатъ съ фантазии и концерти на цигулка, учениците показаха всички етапи на възможности и постижения. Щастливи деца, че грижливи и обезпечени родители сѫ ги пратили на едно културно състезание, което има неизмѣримо благодатни за душата имъ последици. Нѣмаме възможность да отбележимъ всичките хубави и симпатични имена на участвуващите трудолюбиви виолонисти и пианисти.

Наложиха се, обаче, съ нѣкои вътрешни и външни качества още въ първата част малката К. Дръ Абаджиева на пиано и Мими Божкова на цигулка. Последната има хубаво държане, прѣти и лѣжъ, както и извѣрендо чистъ тонъ. Г. Василевъ, пианистъ, премина доста стройно и си служи съ педала ловко*. К. Кировъ, цигуларь свирѣ много проникновено и прочувствено, само че съ голѣмо участие на тѣлото. Възкреса Цвѣткова набелязала въ Резигнасиона на Данкла интересно за възрастъта си чувство и схващане. Любозаръ Петковъ, цигуларь, е много темпераментен и интерниранъ, а малкия още Деянъ Цековъ, бѣше — и надъ възрастъта си, и надъ понятията ни за детска артистичност. Чистота на тонъ, фразировка и динамика, преминаха презъ рѣжетъ му не само много красиво и логично, но и съ една естественостъ нѣкакъе пѣнителна. Има нѣщо феноменално въ музикалността и темперамента на това дете. Бѣрзаковъ, Маслинковъ и Банковъ показаха хубава срѣчностъ.

Изобщо продукцията мина твърде стилно. Проличаваше въ всѣки изпълнителъ трудолюбие, известенъ даръ и малка хубава амбиция за успѣхъ. Пожелаваме на младите артисти нови усилия за новъ подвигъ. Поздравляваме г-нъ М. Тодоровъ съ трудолюбието му и заслужилия му успѣхъ.

В. Димитровъ

*) Съ забележителна срѣчностъ и Роза Кемалова изнесе A Moll-ната соната на Моцартъ.

ХРОНИКА

Въ понедѣлникъ 3 ч. следъ обѣдъ бѣше изпратенъ на гарата отъ приятели бившия кметъ на гр. Сливенъ, арх. Козаровъ.

Въ недѣля вечерта му бѣше дадена другарска вечеря отъ група граждани.

Въ понедѣлникъ по обѣдъ друга група приятели му дадоха обѣдъ. Навсѣкакъде му се засвидетелствуваха топли чувства.

Господинъ Козаровъ декларира предъ граждани и приятели, че ма-каръ и силно огорченъ, той не ще престане да работи за обичния си роденъ градъ Сливенъ.

■ Пом. кмета г. Василь Ташановъ, следъ като колегитѣ му — архитектъ г. Козаровъ и г. Кебеджиевъ бѣха уволнени си е подалъ мотивирано оставката, намирали, че не би могълъ да работи съ новата община управа.

■ Новъ дѣтски почивенъ домъ — ще се строи презъ настоящия сезонъ, въ Своге, отъ Дру-

жеството за борба противъ туберкулозата въ България. Въ сѫщия ще се приематъ безплатно 60 деца отъ цѣла България — на възрастъ до III класъ.

Едно похвально, човѣшко дѣло.

■ Въ новия кабинетъ отъ 4 т. м. за втори пътъ заема поста министъръ на желѣзниците нашия съгражданинъ г. Тодоръ Кожухаровъ. Поздравляваме сърдечно отъ името на сливенци г. министра.

■ Пашкулопроизводството въ Сливенъ и околните отдавна е надхвърлило задоволяването нуждите на производителите, и последните сѫ принудени да носятъ пашкулъ си за продаване въ Ямболъ, кѫдето има откритъ приемателен пунктъ. Налага се идущата година Сливенското агрономство и Земед. банка, да поискатъ откриване на приемателен пунктъ и въ Сливенъ.

■ Отъ 1 т. м. влѣзе въ сила новия законъ за гербовия налогъ; Сѫщия е публичуванъ въ Държавенъ вестникъ — бр. 105 отъ 14 т. г.

Примеръ на архитектъ Козаровъ

Даже и въ последния моментъ отъ кметуването си той не престана да изпълнява своя дѣлъ. Но по сѫщественото е примера, който той даде на ония, които го гонеха и тия които се бориха за кметския постъ. Отъ заплатата на кмета, която до скоро бѣ вложена въ водочерпването, по изказано пожелание отъ г. арх. Козаровъ, възприето отъ Общинския Съветъ се образува фондъ за „Постройка лѣтни училища“ за бедните деца отъ квартала край Хамамъ Баиръ (Изгрѣвъ). Освенъ заплатата вълизаша на 70,000 лв. г. Козаровъ обеща да даде тухли и керемиди за постройката. Училището ще бѫде построено на самия баиръ.

Господинъ арх. Козаровъ съ това ще єшилъ да задоволи не само една нужда на бедните деца, които нѣма кѫде да лѣтуватъ, но е целилъ да се облагороди този баиръ като паркъ за града, и да се отпиши отъ злосторници.

Ето единъ примеръ — наистина достоенъ за подражание.

Дисциплинарно уволнение на учители

Бургаската областна дисциплинарна комисия е осдила основните учители отъ града ни: Александъръ Антоновъ и Борисъ Воденичаровъ на уволнение за три години отъ цѣлата страна. Осдениятъ учители сѫ отстранени отъ длѣжност. Присъдата е издадена заради провинения несъвместими съ личния и общественъ моралъ на българския учителъ.

Времена!

■ Разрешено е на Сливен. поп. банка да издава гаранционни удостовѣрения предъ Б. Н. Банка за отпускане на кредитъ лотарийни билети отъ държавната лотария.

■ Въ кн. 6 отъ т. г. на сп. „Нашето дете“ е напечатанъ общиця планъ за дѣйност на Сливенския клонъ отъ Съюза за закрила на децата. Този планъ се сочи отъ С. З. Д. Б. като образцовъ за приемъ на всички клонове и д-ва въ България.

■ Всички родители, желающи да запишатъ децата си за Лѣтно детско игрище въ града ни, се поканяватъ, да се явятъ съ децата си на 3 юли т. г. въ Междуката гимназия при главния ръководителъ г. Д. Роховъ.

■ Нашиятъ приятелъ д-ръ Стр. х. Панзовъ, досегашенъ лекарь-хигиенистъ при текстилната фабрика Г. Стефановъ Синове, е приемъстенъ на сѫщата длѣжност лѣкаръ-хигиенистъ въ гр. Пловдивъ.

■ На 9 и 10 т. м. царски симфониченъ оркестъ ще даде три концерта въ града ки — два вечерни и единъ дневенъ.

■ Въ заседанието на управителния съветъ на градинарската кооперация „Градина“ е решено да се образува три комисии, които да обходятъ зеленчуковите градини и опредѣлятъ приблизителните количества за износъ, както и вероятната дата за износа.

До сега сѫ се заинтересовали нѣколко фирми за износъ на домати отъ нашия районъ.

Кооперацията съвместно съ дружеството на градинарите решили да изнасятъ домати и на кооперативни начала.

■ Нашитъ съграждани — професори при Софийския държ. университетъ г. д-ръ Н. Г. Долапчиевъ и д-ръ К. М. Пащевъ сѫ избрани за дописни членове на Българската академия на науките. Нашитъ поздравления къмъ видните сѫграждани.

СТОПАНСКА КНИЖНИНА

Занаятчийските професионални сдружения и търговско-индустриалните камари — отъ Георги П. Арнаудовъ.

Бързото развитие на едрата промишленост предизвика основно смущение въ по-голямата част отъ занаятчийското производство. Концентрацията на капиталите, специализацията на труда и техническиятъ преимущества, съ които разполагаха едните предприятия, станаха причини на много занаяти да изпаднатъ въ едно аномично състояние, а други да изчезнатъ дори напълно.

Надигащата се въ това време социалистическа доктрина, отрече правото на сѫществуване на занаятчийството и обяви неговия неминуемъ край. Но живота, който съ неумолима строгость коригира теорията, не пожали въ този пунктъ социализма, (както впрочемъ не го пожали въ много други още линии) — предриятията не се сѫдиха. Държавите не останаха равнодушни къмъ сѫдбата на занаятчийството. Не остана равнодушна и нашата държава. Водима отъ началото, че труда не е само дѣлъ за индивида, а и право за гражданина и за да предпази една голѣма част отъ гражданините си отъ безсръденитето на новите стопански условия, държавата възстанови занаятчийството подъ свое покровителство. И въ кръга на това покровителство се сѫздаха Търговско-Индустриалните Камари, както и професионалните занаятчийски организации, съ тѣхното благотворно и резултатно взаимодействие до сега съ огледъ нуждите и интересите на занаятчийското производство. Този важенъ стопански възможностъ отъ възлагане на пошироки обществено-политически функции върху стопанските организации.

Тези правилни разсѫждения, имайки се предъ видъ стопанската ни действителност и резултатътъ отъ живота на сѫществуващите стопански организации, иматъ значение, както за занаятчийските, така и за търговските и индустриални организации, развиващи се, по начало, въ единъ правиленъ и нормаленъ путь.

Препоръчваме тази книга на всички, които се интересуватъ било отъ обществено-стопански, било по специално отъ занаятчийския въпросъ у насъ.

Д. П.

Секретарь-бирникъ при Самуиловското селско общинско управление

Обявление

№ 4319

Подписаниетъ Павелъ Николовъ секр.-бирникъ при Самуиловското селско общинско управление обявявамъ на интересуващите се, че следъ 15 дни отъ публикуване настоящето въ в-къ „Изтокъ“ ще започне и до онова число на следующия месецъ което съответствува на датата на публикацията 17 часа включително въ канцеларията ми ще трае по правилата на чл. чл. 807—823 отъ Закона за Гр. С-во, публична проданъ на следния недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Добри Ивановъ Йордановъ отъ с. Глуфишево за събиране дължимитъ отъ сѫщия закъснели данъци и глоби въ размеръ на 3,611 лева, а именно:

Нива въ землището на с. Глуфишево, мѣстността „Кайрака“ (Габровско дере) отъ 10 декара, при съседи: пътъ, сука рѣка Габровска, наследници на Иванъ Митевъ и общинска мера, оценена за 4,000 лева.

Горниятъ имотъ е свободенъ отъ ипотека и ще се продава на цѣло. Желаещите да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки прискътъ денъ и часъ, за да прегледатъ книжката и да наддаватъ.

с. Самуилово, 4 юли 1936 год.

Секр. бирникъ: П. Николовъ

ЛОТАРИЙНА АГЕНЦИЯ П. КАМБУРОВЪ

СЛИВЕНЪ, телефонъ 51.

Агенцията започна записванията билети за IV-я НАРОДЕНЪ ДѢЛЪ и изплаща печалбите за III-я. Клиентите, които искатъ да иматъ сигурно анганирани билети отъ Държн. лотария умоляватъ се при записването да ги предплащатъ на касата.

Камбуровъ

Печатница „Задруженъ трудъ“ Царъ Симеонъ 74